

καθεμέριχ. "Ἔστερχ, σὰν βρέθηκε τὸ μεσάκοπο περιβολάρη, — μπορεὶ νὰ κουράστηκε καὶ κείνος, — παραδόθηκε ὡς ἔνα νέο μόρτη τῆς χώρας, ἀπὸ κείνους ποὺ τὴν εἰχαν ἀνακαλύψη, εἰς τὸ Οδρέαν Μυκατάκι καὶ τὴν τριγύριζαν. Ἐπειτα τὸν βρέθηκε κι' αὐτόν, — μπορεῖ νὰ τὴν χόρτασε καὶ κείνος, — κ' ἔπεσε μ' ἔναν ἄλλο. Ἐπειτα μὲ δυὸ μικρά, ἔπειτα μ' ὅποιον τύχαινε μπροστά της. Ήποδεικόθηκε δὲν ἦταν ἄλλο, στὴ χώρα καὶ εἶναι ἐξοχή, ἀπὸ τὴν ζηλοτητὴν Ἀμαδρυάδα. Κι' ἐνῷ δι Μιμάτσος κι' δι Τζώρτζης κοιμοῦνταν στὸ καλύβι ξένιουαστοι, ἢ γύριζαν στὴ χώρα μὲ τὶς γῆδες, ἢ κυνηγοῦσαν τὴν χαμένη τους μὲ τὶς κωμικοτραγικὲς φωνές: «Μωρὴ Νανότα, μωρή γηγη!...» — ἐκείνη, πότε μέτα τὴν κουράξασμένη ρίζα μιᾶς γέρικης ἐλαγῆς, πότε ὡς ἔνα χατάκι σκεπαζόμενο ἀπὸ χαμιόκλαδο, πότε σὲ μιὰ σπηλιά, κρυμμένη στὸ πλάγιο τοῦ βουνού, πότε στὸν αὐλόγυρο ἑνὸς ἔρμου ξωκλησιοῦ, ὡς ἔναν δύχτο, ὡς ἔνα πεζούλι, παντοῦ δὲ ποροῦσε κι, δημοπράταινε, μέρα ἡ νύχτα, ἔπινε διψασμένη ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ήδωνῆς καὶ διψούστερο...

Καὶ πῆλι ἀκόμη καταλάβουν δι Μιμάτσος κι' δι Τζώρτζης πὼς τὴν εἰχαν πάθη τὴν ουφορία ποὺ φοβοῦνταν τόσον καιρό, — γιατὶ η Νανότα εἶχε πάντα τὸ ίδιο ὕρος, ἐκείνο ποῦ είχε καὶ πρῶτη, σὰ γύριζε εἰς τὸ καλύβι ἀνέγγιχτη, — ἥλθε καὶ μέρα ποῦ τὴν ἔχασαν διότελα. Ἐψήξαν πανεօδος, μὴ δὲν τὴν βρήκαν πουθενά. Τὴν φώναξαν σὰ δικιμονισμένοι, ἔλαρυγγάστηκαν νὰ τὴν φωνάζουν ώρες, μὴ δὲν ἔλαβαν ἀπόκριση παρ' ἀπὸ τὸν Ἀγτίλαδο τὸν ἀναγελαστή. "Ἄρχισαν τέλος νὰ ρωτοῦν καὶ κάποιος τοὺς εἰπε, καὶ εἰδεῖ τὴ Νανότα νὰ κατεβαίνῃ τὴ χώρα μὲ μιὰ γηρά. Ποιὸς ἔρει ποιὰ μεσίτρα τὴ μυρίστηκε καὶ τὴν καταφέρε νὰ τὴν πάρῃ μακρὶ τῆς, σὲ κανένα παλιόσπιτο τοῦ "Άγιου Αγνάντιου, γιὰ νὰ τὴν σκπουνίσῃ λιγάνι καὶ νὰ τὴν ἐμπορευθῇ.

— Καλὰ τῷλεγχ γώ! εἴπε γεωπῶντας τὸ κεφάλι του δέρμος δι Μιμάτσος. Ἐρτούνη, γιέ μου, εἶχε τὸ διάσοδο μέσα της κι' ὁ διάσοδος τὴν πῆρε καὶ τὴ σήκωσε.

— Τράξη τα ιώρα! ἀποκρίθηκε δι Τζώρτζης. Δὲ σοῦ εἴπα πὼς ἐγὼ δὲ δίνω λεφτό τοσκισμένο;

Κι' οἱ φτωχοὶ φύλακες ἀπόμειναν νὰ φυλάνε τὶς τετράποδες μόνο γῆδες τους. Τὴν ἄλλη, μὲ τὰ δυὸ πόδια τὰ ειπόλυτα, καὶ μὲ τὸ φουστάνι τὸ ξεθηλυκωμένο, τὴν ἔχασαν ἀπὸ κακή φύλαξη· ποῦ λέσει κι' λόγος. Οὔτε ποῦ μποροῦσαν οἱ κακόμοιροι νὰ τὴ φυλάξουν καλλίτερα, μιὰ κ' είχε «τὸ διάσοδο μέσα της». Τέτοιος «διάσοδος» ξειηκώνει κακμάδ φορά καὶ κορίτσια ποὺ δὲν ἀναχτήθηκαν σὰν τὴ Νανότα, χωρίς μάνγκα, σὲ καλύβι γιδάδων, καὶ ποὺ οἱ δικοί τους τάχαν σὰν κάτι καλλίτερ' ἀπὸ γῆδες μὲ δυὸ πόδια καὶ μὲ φουστάνι...

Ως τόσο, οἱ φτωχοὶ ἐκείνοι ἀκόμα περιμένουν κ' ἐλπίζουν πὼς η Νανότα θὰ γυρίσῃ.

Καὶ πότε δ' ἔνας, πότε δ' ἄλλος, πότε κ' οἱ δυὸ

μικροί, ἐκεί ποῦ κάθουνται ἡτυχοί, φυντάζουνται πὼς μπορεῖ νὰ γύρισε καὶ γάνης κρυμμένη, ἀπὸ τὸ φέρο της, κάποιος καὶ στὰ ληστάσια, καὶ δάζουν τὴν παλῆη φωνή:

— Μωρὴ Νανότα, μωρή!... Ήσου είσαι; ... "Εεεεε! Νανότα!...

Μὰ δὲν τοὺς ἀποκρίνεται, παρ' ὃ Ἀγτίλαδος ἐ • ἀναγελαστής.

(1912-1916)

ΤΡ. ΞΕΝΟΙΟΓΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Γραμμή Πειραιῶς - Αλεξανδρείας

Μόλις ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν ναυπηγείων παραληφθὲν θαλαμηρὸν «ΣΥΡΙΑ», τοιχύτης 15 μιλίων, ἀμυθήτου πολυτελείας καὶ ἀνέσεως ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (παραλία Τρούμπας) ἔκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥρᾳ 3 μ. μ. κατ' εὐθείαν δι' Αλεξάνδρειαν.

Γραμμή Πειραιᾶς-Θεσσαλονίκης-Καβάλλας

Γραμμή Πειραιᾶς-Κυκλαδων

Τὸ μὲ διπλοῦς ἔλικας καὶ μηχανᾶς ἀρμάστου ταχύτητος, πόλυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀπιόπτουν «ΕΣΣΙΛΙΚΡΙΑ», ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παραλία Τρούμπας)

— Εκάστην ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ὥραν 10.30' μ. μ. διά Σύρον Ανδρον, Κόρδυον καὶ Τήνον.

— Εκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ὥραν 8ην μ. μ. κατ' εὐθείαν διώ Θεσσαλονίκην-Καβάλλαν.

Λιὰ περαιτέρῳ πληροφορίας ἀπευθυντέον: «Ἐν Αθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Απελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ πρακτορεῖα ταξιδίων κ. κ. Θωμᾶ Κούκη καὶ Υιοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν καὶ Σ. Σωτιάδου (Πλατεία Συντάγματος) καὶ Ιωάννη Ρέντα (παρά τὸν ίστετρινὸν σταθμὸν Ομονοίας).

«Ἐν Πειραιᾷ. Γεν. Πρακτορείον, ὁδὸς Φίλιονος, 44, (οπισθεν ἄγιος Τριάδος).

«Ἐν Αλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβάγον ὁδὸς Αγτωνιάδου.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΑΑ·Ι·ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΡΟΣΣΙΚΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Δάνειον 3 1/2 0)0

Τιμὴ ἐκδόσεως:

ΡΟΥΒΛΙΑ 95 δι' ὁνομ. κεφάλ. ΡΟΥΒΛΙΩΝ 100

Ἐξοφλητέον ἐντὸς 10 ἑτῶν,
ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου.

Σημερινὴ τιμὴ Ρουβλίου κάτω τῶν Δρ. 1.70
Τιμὴ εἰς διμελάς περιστάσεις . . . 2.68

Ἐγγραφαὶ παρὰ τὴν ΑΑ·Ι·ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

καὶ παρὰ τοῖς Ἀνταποκριταῖς αὐτῆς ἐν ταῖς

Ἐπαρχίαις